

Szent József, a munkás ünnepe; Munkálkodunk ...

Valami nagyon nincs rendjén a munka körül. A magasztosabb munkákat hivatásnak mondják (orvos, pedagógus...), az értelmiségi jellegű munkák túlértékelődnek, a kétkezi munkákra a máshová esélyteleneket terelgetik. Ez az életidegen szemlélet olyan, mintha lenézném a lábat, mely okos fejemet a számítógéphez elvitte... Elmélkedjünk, imádkozzunk...

Jézus Istenéhez, a szerető Atyához tartozunk, aki „szüntelenül munkálkodik”, amint ez Jézusra és igaz követőire is jellemző. A célra-rendezettség jellemzi. „Mindet adó” (mindenható helyett) – amint azt Gyurka bácsi miséiben szüntelenül hallottuk. „Szolgálva szeret” – amint azt könyörgései végén fogalmazta. (De jó lenne, ha ennek használata a Bokorban, papjainknál általános lenne...!) Szelíden munkálkodik, mert „az a véres isten nincs” – idézte sűrűn a költőt prédikációiban. Az ember jó eszével tudja ezt. Öngazoló eszével azonban addig csúri-csavarja a maga munkálkodásait, míg azok idő-energia-ráfordítás tekintetében céllá lépnek elő. Sajnos a mi munkáink nagy százalékban megélhetést szolgáló tevékenységek. Hogyan is lehetne minél inkább áthatni ezt az életünk harmadát felhasználó területet Atyánk szándéka szerint? Gondolkodjak el...! Az én egyik szempontom: minél nehezebb áthatnom pénzkereső munkámat ezzel, annál rosszabbul sikerült elhelyezkednem. Hallottatok, legalább körünkben olyanokról, akik nem a nagyobb fizetésért és beosztásért, előnyökért, hanem a kovászosítás jobb megélésének lehetőségért változtattak állást? Ők a mi kortárs példaképeink.

Atyánk munkálkodásának gyümölcsei helyükön vannak. Már ameddig az ember közvetlenül, vagy közvetve ki nem szakítja onnan őket. Gimnazistaként hónapokig azzal minősítettük le egymást, hogy a biológia egyik állatának nevét mondtuk (nem egyházi iskolába jártam...): „te mélytengeri takonyállat”. Ettől a munka-gyümölcstől hosszú az út a Szentgyörgyi Albertekig. Valahol a sorban ott vagyok én is. A helyemen levés dinamikus állapot. A bennem lévő isteni fény ott és akkor van a helyén, ha rendeltetésszerűen tud hatni. Ha a háztetőn vagyok (nyilvánosság, publikációk, reflektorfény), akkor megcsodálhatnak, mint tűzijátékot. Ez Jézusunknak kevés. Ha az ágy alá húzódok („bocsánat, hogy élek”), hamis alázatommal abba a brigádba tartozom, ahol a talentumok elásása a módi. Ez nem Jézus álma rólam. Igen, most jön a tartóra-helyezettség... oda álmodott az Atya, oda csalogattak jó testvérek, oda kapaszkodtam. Van miért hálát adnom...

Király Náczi, Érd